Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 103 (1853) ♦ Середа, 3 червня 1998 року ♦ Ціна договірна

Кіт наплакав грошей, а крокодил – слів

Парламентська хроніка

Ранкове та денне засідання 2 червня

Міністр фінансів України Ігор Мітюков «порадував» народ і депутатів своєю «обнадійливою» інформацією: віднайдено і спрямовано значні кошти на погашення заборгованостей. Розміри їх значно скорочено. Однак, зазначив міністр-реаліст, подолати це зло, яке міцно вкоренилося у нашому повсякденні, не вдається. Одна з глобальних причин полягає у тому, що підприємства не сплачують передбачених податків, тож наповнення бюджету конче недостатнє. Міністр зазначив, що й надалі сподіватися на значне поліпшення ситуації підстав практично немає. Бо наявних коштів вистачає хіба що на поточні платежі.

Безрадісну перспективу фінансової кризи, привид якої вже сьогодні блукає Україною, підтвердив у своїй доповіді голова Рахункової палати Валентин Симоненко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Літо прийшло — нові вибори принесло

На проведення повторних виборів в одномандатних округах, де вибори визнано недійсними, буде витрачено 3 млн. 829 тис. 361 гривню. Таке рішення прийнято на вчорашньому засіданні ЦВК. Удруге прийдуть голосувати виборці 58-го округу (Донецька область), 82-го (Запорізька обл.), 121-го (Львівська обл.), 129-го (Миколаївська обл.), 208-го (Чернігівська обл.), 221-го (Київ).

Голова ЦВК Михайло Рябець повідомив, що до другого туру боротьби за депутатські мандати вже стали 42 кандидати, 7 із них — висунуто політичними партіями і виборчими блоками, 35 — самовисуванці.

За заявою Ігоря Бакая, обраного в одномандатному окрузі № 97 (Київська обл.), з нього знято депутатські повноваження. І. Бакай відмовився від місця в парламенті, залишившися головою правління акціонерної компанії «Нафта-газ України».

Ялта чекає

Сьогодні, як очікують, Президент України Леонід Кучма відбуває до Ялти для участі в зустрічі на найвищому рівні Організації Чорноморського Економічного Співробітництва. Саміт розпочнеться завтра, і на нього прибудуть президенти та прем'єр-міністри 11 держав. Плановано, що учасники зустрічі обговорять та ухвалять Статут, а також підпишуть Хартію ЧЕС.

Павло Лазаренко:

«Розгляд економічних проблем може змінити ситуацію в парламенті»

Останніми днями ім'я лідера фракції «Громада» Павла Лазаренка засоби масової інформації дедалі частіше згадують у зв'язку з шахтарськими страйками і блокуванням виборів спікера парламенту. На думку представників чотирьох фракцій — НДП, СДПУ(о), Руху та «зелених» — саме через відмову фракції «Громада» від пакетного принципу обрання Голови Верховна Рада опинилася в патовій ситуації, коли ні права, ні ліва частина парламенту не можуть набрати необхідної кількості голосів.

(Закінчення на 3-й стор.).

Віддали паї в оренду. З'ЯСУВАЛОСЯ – НЕЗАКОННО

Начальник Веселинівського райвідділу земельних ресурсів Л. Алексеєв спішно подав заяву про звільнення з посади за власним бажанням. І не тому, що знайшов «тепліше» місце, — запахло смаленим. Щодо «земельних реформ» Л. Алексеєва в районі голова Миколаївської облдержадміністрації М. Круглов змушений був навіть спеціальне розпорядження видати. Щоб зобов'язати відповідні служби розрубати всі оті гордієві вузли, що їх понав'язував Л. Алексеєв, і застерегти інших: якщо ще хтось отак впроваджуватиме земельну реформу...

(Закінчення на 8-й стор.).

Врожай-98

Аби на покоси та впали бензинові роси...

Загальна площа травокосів на Волині — 174 тисячі гектарів. Цього року належить заготувати 136 тисяч тонн сіна, 310 — сінажу. Господарства вже розпочали косіння зеленини.

Урожай — багатообіцяючий. Але за умови, що трави вчасно підберуть. Бо в більшості господарств відповідна техніка не готова до роботи через відсутність запасних частин, а також проблеми з пально-мастильними матеріалами. На період «зелених жнив» і збирання хліба господарствам Волині потрібно 20 тисяч тонн дизпалива і 10 тисяч тонн бензину, а в наявності — 2 тисячі тонн палива і... нуль бензину. Отож добрі наміри заготувати в області по 2 тонни сіна на корову можуть залишитися лише намірами.

P.S.

○ За травень 1998 року підприємства Мінвуглепрому видобули 5 млн. 480 тис. тонн вугілля, недодавши до плану 974 тис. тонн.

○ З початку року податківцями перевірено 119 тис. господарюючих суб'єктів, у 54,6% із них виявлено порушення.

○ У першому кварталі нинішнього року зареєстровано 190,5 тис. померлих, а за аналогічний період минулого року — 211, 9 тис.

Надзвичайному і Повноважному Послові України у Французькій Республіці

А. М. ЗЛЕНКУ

Ваша Високоповажносте, дорогий Анатолію Максимовичу!

Щиро радий поздоровити Вас з 60-річчям від дня народження, побажати Вам міцного здоров'я, щастя, ще довгих-довгих років плідного життя, подальшої успішної роботи на дипломатичній ниві в ім'я процвітання Української держави, а також усіх гараздів рідним і близьким Вам людям.

Верховна Рада високо цінує Вашу діяльність як першого міністра закордонних справ незалежної України, дипломата, який зробив чи не найбільше для її міжнародного утвердження на сучасному нелегкому етапі її розвитку, як керівника вельми важливої української дипломатичної місії у Франції, котрий докладає максимум зусиль і уміння для зближення народів обох великих країн.

Прийміть, високодостойний Анатолію Максимовичу, вияви найглибшої до Вас пошани.

Член тимчасової президії Верховної Ради України О. МОРОЗ.

У номер

Коли іграшка стане безпечною?

Обов'язкова сертифікація дитячих іграшок, запроваджена ще в 1994 році, не перекрила їх неконтрольований потік на територію України. У магазинах і на ринках держави, за даними органів нагляду, реалізується більш як 75 % потенційно небезпечних для споживача іграшок. Так, за рівнем запахів, звуку, за вмістом шкідливих для здоров'я дітей речовин, гостроти країв деталей 27 видів іграшок зарубіжного виробництва (Китай, Польща, Туреччина, Болгарія, Сирія, США, Югославія) не відповідають встановленим вимогам безпеки.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про парад військ на відзнаку 7-ї річниці незалежності України

На відзнаку 7-ї річниці незалежності України як свята здійснення українським народом права на самовизначення, з метою консолідації суспільства, зміцнення громадянського миру та злагоди **постановляю:**

1. Провести 24 серпня 1998 року у місті Києві на Майдані Незалежності парад військ та святковий салют.

Установити, що надалі парад військ у День незалежності України проводиться щорічно.

2. Міністерству оборони України, Міністерству внутрішніх справ України, Державному комітету у справах охорони державного кордону України, Національній гвардії України, Службі безпеки України до 15 червня 1998 року визначити склад військ, які братимуть участь у параді, а за участю Київської міської державної адміністрації — порядок його проведення.

3. Кабінету Міністрів України вирішити питання щодо виділення асигнувань для забезпечення проведення параду військ та святкового салюту.

Керівникам міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, від яких залучаються особовий склад та військова техніка для проведення параду і святкового салюту, вжити заходів щодо раціонального використання коштів, що виділяються на цю мету.

4. Кабінету Міністрів України разом з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями визначити кількість і склад осіб, які запрошуються на парад військ, у тому числі учасників Великої Вітчизняної війни — Героїв Радянського Союзу, кавалерів ордена Слави і нагороджених чотирма і більше медалями «За відвагу».

5. Міністерству інформації України забезпечити трансляцію параду військ.

6. Міністерству промислової політики України здійснити заходи щодо проведення, починаючи з 23 червня 1998 року, тренування учасників параду на злітно-посадочній смузі аеродрому Авіаційного науково-технічного комплексу імені О. К. Антонова.

7. Безпосереднє керівництво підготовкою та проведенням параду військ і святкового салюту покласти на міністра оборони України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 30 травня 1998 року.
№ 573/98.

Кіт наплакав грошей, а крокодил — сліз

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Він доповів про перевірку достовірності матеріалів, представлених сесії 26 травня щодо заборгованості в зарплаті, пенсіях і стипендіях та доцільності використання зовнішніх і внутрішніх державних позик. Картина тут складається гнітюча. За словами доповідача, з 1995 року тенденція зростання заборгованості набуває сталого характеру. І вихід може бути хіба що в запровадженні чітко дотримуваної щомісячної звітності з усіх видів платежів для суб'єктів фінансової діяльності.

Про доцільність використання зовнішніх та внутрішніх позик доповідач висловився у тому плані, що країна проїдає не лише сьогодення, а й своє майбутнє. Величезні суми йдуть на сплату раніше взятих позик, на затикання дірок у бюджеті та на виплати у зв'язку з екстремальними ситуаціями (страйки тощо). Безгрошів'я стало нормою нашого життя в Україні. Зрозуміло, цей стан невблаганно наближає нас до фінансової катастрофи.

З обговорених питань сесія прийняла постанову, якою зобов'язала Кабінет міністрів до 9 червня поінформувати Верховну Раду про виконання статті 6 Закону «Про Державний бюджет України на 1998 рік», а також про заходи з виконання доходної частини бюджету у повному обсязі та забезпечення погашення заборгованості з виплати заробітної плати, пенсій, стипендій, інших соціальних виплат. Національний банк має до 9 червня надати Верховній Раді інформацію про фінансовий стан держави. Добрі побажання вчергове упаковані в гарні слова. Аби не стали вони знову обманом, як крокодилові сльози.

Потім сесія повернулася до питання про вибори Голови Верховної Ради. До перерви виступив і відповів на запитання Володимир Філенко (НДП), за ним Петро Симоненко (КПУ).

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дякуємо за пораду

Засоби масової інформації оприлюднили думку провідного американського політолога пана З. Бжезинського щодо бажаності обрати Головою Верховної Ради України народного депутата центристського спрямування.

Наша думка збігається з думкою «Збіга».

Саме події останніх років у Верховній Раді України засвідчили вміння її Голови консолідувати парламентаріїв різного політичного спрямування, згуртувати для практичної роботи різні суспільно-політичні сили.

Адже конструктивна консолідація можлива навколо центру, до речі, лівого.

Видно, глибокий аналіз розстановки політичних сил в українському парламенті й спонукав шановного діяча висловити цілком слушну пораду.

Згодні з думкою пана З. Бжезинського, що забезпечена стабільність відкриє шлях іноземним інвестиціям в Україну. Внутрішнім теж.

Разом з тим, те, як у нашій країні поширюються думки іноземних політиків, з точки зору самої політології оцінюється не менш як втручання у внутрішні справи держави.

Фракція Соціалістичної і Селянської партій України.

Гра всліпу

Коментуючи ситуацію з виборами Голови парламенту, народний депутат, член фракції Народного руху Олександр Лавринович назвав «цирком» висування кандидата від Руху, а ідею пакетного голосування — «грою всліпу за сценарієм президентської адміністрації, що не дає ніяких дивідендів ані Руху як партії, ані Україні як державі». На його думку, подальший хід виборів може розвиватися за двома сценаріями. Один із них — це розпуск парламенту «згори», оскільки Верховна Рада протягом певного часу збирається на засідання, але не виконує основну функцію законотворення. З другого боку, кожен день блокування виборів збільшує шанси попереднього керівництва парламенту. Депутат висловив сумнів з приводу того, що Головою парламенту буде обрано кандидата від СДПУ (о) Леоніда Кравчука.

Колишній заступник голови Народного руху України Олександр Лавринович заявив, що не має наміру виходити з партії та фракції Руху в Верховній Раді. Однак депутат все виразніше захищає власну позицію. Так, в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» він не виключив можливості виходу з партійної фракції, якщо його «позбавлять будь-якої можливості впливати на прийняття рішень і самореалізації».

Хто кому дасть фору в шахах

Три спроби народних депутатів обрати Голову Верховної Ради України, як відомо, були безрезультатними. Наш кореспондент розмовляє з членом правління СДПУ(о), народним депутатом Василем Кременем напередодні четвертої спроби.

— Скажіть, будь ласка, пане Василю, як ви оцінюєте пройдений Верховною Радою тритижневий шлях?

— Я знаю, що серед багатьох громадян панує думка, ніби Верховна Рада не керує своїми діями, вийшовши на обрання Голови парламенту. При всьому тому, що я і сам невдоволений тим, що ми досі не перейшли цей рубіж, трагедії в цьому не бачу. Вдале чи невдале обрання Голови Верховної Ради може так позначитися на її роботі у майбутньому, що про цих три тижні не варто буде й говорити. Парламент повинна очолити людина, здатна насамперед налагодити його продуктивну роботу. Тому я абсолютно не маю наміру драматизувати ситуацію.

Такий процес обрання Голови ВР об'єктивно зумовлений перехідним періодом, який переживає Україна і який пронизує усі сфери життя. Це позначилося і на Верховній Раді. Ми не маємо чітко визначеної більшості ні окремої партії, ні блоку партій чи фракцій. Це й спричинило щось схоже на торг при обранні керівника парламенту. А деякі регламентні правила вже не відповідають реальному стану речей. Він диктує необхідність домовленостей між фракціями, що не відображено в діючому Регламенті. Це стосується не тільки обрання Голови ВР, а й інших дій, які передбачаються в законодавчому органі.

— І все-таки які, на ваш погляд, можливі подальші кроки в парламенті?

— Звичайно, їх дуже важко передбачити. Багато що залежатиме від результатів голосування чергового туру. Я думаю, що тут два основні суперники — Петро Симоненко і Леонід Кравчук. Гадаю, вибори відбудуться, і в голосуванні візьме участь понад 300 депутатів. Якщо ж жоден із претендентів не набере конституційної норми, то до наступного туру прізвища їхні вже не потраплять. Тоді, на мою думку, ліві виставлять кандидатуру Олександра Мороза, а від блоку чотирьох фракцій, які зараз мають ситуаційну коаліцію, пов'язану з виборами Голови ВР, претендента назвати не можу.

— Рішення взяти участь у голосуванні обговорювалося у фракціях чи визріло самостійно?

— Рішення визрівало само. Дуже довго перебувати в статичній позиції шкідливо. З огляду на це, після трьох турів одного способу поведінки потрібно було динамізувати наші дії. Всередині фракцій визрівала така пропозиція, і її підтримали керівники фракцій: всі фракції візьмуть участь у голосуванні. Дехто висловлював побоювання, що тепер черга за лівими не брати участі у виборах. Але гадаю, що цього не станеться, бо весь негатив неучасті в голосуванні перекинеться на них, а це для іміджу вкрай погано.

Хотів би й таке відзначити. Більшість тих, хто висувався на посаду Голови ВР, не задумувалися, на мій погляд, над тим, що робитимуть з такою Верховною Радою. Будь-яким парламентом важко керувати, чому ми були свідками на прикладі минулої ВР, але ще важче буде керувати структурованим парламентом, який ми сьогодні маємо. Адже чітка позиція фракцій — це ніби шахова гра, де всі ходи прораховано далеко наперед, і Голова парламенту повинен бути людиною, яка бачить ці ходи — у даному разі, з восьми фігур плюс позафракційні депутати. Це вимагає особливої толерантності, виваженого ставлення до кожної фракції і депутата, вимагає, врешті-решт, в одному випадку поступитися одній фракції, в другому — компенсувати її втрати і так далі.

— Ви згадали про шахи, а, як відомо, Олександр Мороз у цій грі дасть фору багатьом народним обранцям, чи не так?

— Леонід Кравчук теж добре грає. Він навіть змагається з комп'ютером, тільки ми цього не знаємо.

— І виграє?

— Буває, що й виграє. Так що, я думаю, вони обидва класні шахісти, а більш за все — досвідчені парламентарії, політики. Ми всі повинні думати, як налагодити роботу в майбутньому, бо парламент — не для обрання голови. Ми повинні думати, як швидше й активніше розпочати законотворчу роботу в парламентських комітетах.

Розмовляв Анатолій КАРАСЕНКО.

Павло Лазаренко: «Розгляд економічних проблем може змінити ситуацію в парламенті»

(Початок на 1-й стор.).

— Що змусило «Громаду» в першому турі голосування щодо кандидатури спікера віддати свої голоси лідеру комуністів Петру Симоненку? — з цим запитанням наш кореспондент звернувся до Павла Лазаренка.

П. Л: Я не маю звички ділити депутатів на лівих і правих. Для мене є інший критерій: чи захищає депутат або депутатська фракція національні інтереси України, її людей, чи переслідує якісь інші цілі. Якщо комуністи сьогодні проти політики уряду Пустовойтенка, який завів країну в безвихідь, то чому нам не блокуватися з ними з деяких принципових питань?!

Кор: Але ж троє із вашої фракції віддали у першому турі свої голоси за представника «Громади» Олександра Єльяшкевича. Що це, відсутність фракційної єдності чи тактика?

П. Л: Ми прекрасно розуміли, що з першого туру спікера обрано не буде, так що підтримка «Громадою» кандидатури Петра Симоненка здебільшого — демонстрація єдності опозиційних сил. Більше того, ми знали, що Голову Верховної Ради не оберуть і за другим заходом. Тому вважаю, що і в другому турі члени нашої фракції повелися правильно, одностайно підтримавши нашого кандидата Олександра Єльяшкевича. Голосування у другому турі дало можливість переконатися тим політикам, які шукають привід для заявок про внутрішній розкол у «Громаді», що внутрішніх принципових суперечностей у фракції немає. У нас можуть бути розбіжності у підходах до якоїсь окремо взятої проблеми, але не суперечності. Ми — демократична партія, а не залізобетонна структура. Так, ми не згодні з тією політикою, яку проводить нині Президент. Так, ми вважаємо, що кожен день нинішнього режиму завдає величезної шкоди українській економіці.

Але ми маємо створити правові умови для формування партійного, а за умов відсутності чіткої парламентської більшості — коаліційного уряду. Уряду, якому б довіряв народ. Навіть якщо для цього необхідно буде внести зміни до Конституції України в частині порядку формування Кабінету міністрів — не треба боятися. Зрештою, ми маємо створити в країні систему відповідальності властей. Нехай партія чи блок партій, які виграють парламентські вибори, призначають свого прем'єра і членів уряду, затверджують програму дій Кабінету і цілком відповідають за ефективність його роботи. Не справиться уряд зі своїми обов'язками — нехай іде у відставку і парламент, і створений ним Кабінет міністрів, і призначаються нові вибори, на яких народ дасть свою оцінку владі.

Кор: Павло Іванович, ви заявляєте про демократичність взаємин усередині фракції «Громада», а самі для того, щоб протягнути через парламент потрібне вам рішення, дієте силовими методами. Днями, як заявляють представники фракції НДП, ви, порушуючи Регламент, винесли на обговорення сесії Верховної Ради питання про ситуацію в Одесі...

П. Л: Скажіть мені, будь ласка, якщо завтра комусь спаде на думку здійснити в країні військовий переворот, ми що, теж будемо збирати президію і відповідно до Регламенту формувати порядок денний, потім затверджувати його на сесії?.. Коли йде пряме порушення конституційного ладу, ставити питання про відповідність чи невідповідність Регламенту не лише аморально, а й злочинно. А те, що сталося в Одесі, — це пряме нехтування конституційних норм і норм законодавства про місцеве самоуправління. Всупереч рішенню одеського виборчкому Президент своїм указом призначає виконувачем обов'язків міського голови віце-прем'єра українського уряду — людину далеку від тутешніх міських проблем. Десятки озброєних людей із спецпідрозділу «Сокіл» вриваються до міськради, виганяють звідти співробітників, багатьох того ж дня звільняють з роботи. Розпорядженням новопризначеного міського голови забороняють вихід в ефір телекомпанії «Арт». На тій «підставі», що її журналісти підтримували під час виборчої кампанії «не ту» кандидатуру.

Після всієї цієї сваволі і брязкання зброєю до Одеси прибуває глава Кабінету міністрів Валерій Пустовойтенко... Відзначте одну цікаву деталь: де з'являється Пустовойтенко, там одразу ж — грубе нехтування Конституції. Згадайте Ялту... Що це —дурна традиція, чи погано продумана репетиція президентського правління?

Я не маю жодного наміру зводити якісь особисті рахунки з владою. Поставивши на обговорення парламентом питання про ситуацію в Одесі, я виходив із іншого. Депутати мають добре розуміти: якщо ми сьогодні промовчимо про те свавілля, яке чиниться нині в Одесі, то де гарантія, що завтра рота автоматників не увірветься до приміщення Верховної Ради, не викине звідти усіх депутатів, які насмілилися виступити проти нинішнього режиму, і не призначить «тимчасово виконуючим обов'язки Голови Верховної Ради» якогось чиновника з Кабінету міністрів? Далі цей «тимчасово виконуючий обов'язки» за білоруським принципом підбере собі «конструктивний» склад парламенту. А потім можна буде організовувати публічні, за участю телекамер, арешти народних депутатів, журналістів, лідерів опозиційних політичних партій...

Цей процес, до речі, вже триває. Днями прес-служба Генеральної прокуратури через засоби масової інформації зажадала з'явитися для давання свідчень народного депутата України Миколу Агафонова. В разі невиконання наші «доблесні» правоохоронні органи погрожують привести депутата силоміць. Хіба це не симптоми поліцейської держави? Жодним чином не закликаю чинити Генеральній прокуратурі перепони в роботі. Але в країні мають передусім виконуватися норми Конституції та інших законодавчих актів, а не воля якогось чиновника, котрий погрожує силовими діями. Якщо в законі про статус народного депутата записано, що перш ніж проводити слідчі дії щодо народного депутата України, треба одержати згоду парламенту, то Генпрокуратура просто зобов'язана звернутися по давання такої згоди до нас, народних депутатів, а не розповідати на всю країну про те, що такого-то народного депутата у чомусь підозрюють. Адже відомо, чого варті у нас досудові «підозри».

Кор: За твердженням деяких мас-медіа, нам не так загрожує «білоруський варіант», як похід шахтарів на Київ. До речі, на думку тих самих засобів масової інформації, він був організований вами...

П. Л.: Можу лише подякувати пропрезидентським ЗМІ і, насамперед, телепрограмі «7 днів», за минулу «підтримку». Роздута істерія навколо мого імені і навколо інших представників «Громади» допомогла нашій партії подолати 4-відсотковий бар'єр на парламентських виборах.

Сьогодні вони роблять із мене людину, яка інспірувала шахтарські страйки. Не ображаюся за це ані на главу уряду, ані на контрольовані ним мас-медіа. Коли їм подобається вважати Лазаренка і «Громаду» призвідниками шахтарських страйків — нехай вважають. Нам до певної міри навіть лестить така оцінка політичних опонентів, адже тим самим вони визнають силу і авторитет «Громади».

Але, повірте, для таких акцій у нас немає ані сил, ані часу, ані коштів. Натомість наша позиція багато в чому збігається з позицією шахтарів. «Громада» разом з тисячами українських гірників не збирається далі терпіти витівки уряду і його відверте знущання над народом.

Кор: Під час вашого прем'єрства урядові якось удавалося контролювати ситуацію у вугільній галузі. Принаймні, коли десь і виникали стихійні страйки, то вони так само швидко згасали. Не секрет, що нинішні звинувачення щодо причетності до організації шахтарських страйків ідуть корінням до часів вашого прем'єрства?

П. Л.: Я ніколи не звинувачував у шахтарських проблемах свого попередника. Коли ти глава уряду — то не шукай «відмазок», а неси ту ношу, яку тобі довірили Президент і парламент.

1996 року перед нами стояла проблема не менш складна, ніж сьогодні перед урядом Пустовойтенка. Коли парламент затвердив мене прем'єром, у Донецьку вже щосили розгоралися стихійні страйки. Але ми зуміли мобілізуватися. Місяць урядова комісія працювала в Донецьку. Виявили сотні фактів зловживань «вугільних генералів» у розподілі бюджетних коштів. Встановили шляхи і методи відмивання коштів, виручених шахтами від продажу вугілля. І ми зуміли тоді взяти ситуацію під урядовий контроль. І знову зробили вугільну галузь пріоритетною, повернули вугільникам дотації. Хіба цього мало для того, щоб шахтарі повірили урядові?!

Кор: На думку нинішнього глави Кабінету міністрів, саме за час вашого прем'єрства катастрофічно зросла заборгованість у заробітній платі і саме ваш уряд винен у нинішніх проблемах вугільної промисловості...

П. Л.: Пересічного гірника не цікавлять абстрактні цифри заборгованості — його цікавить можливість заробити й отримати. Коли ми влітку 1996 року жорстко обмежили бартер, впровадили систему контролю за розподілом бюджетних коштів, гірники почали регулярно отримувати заробітну платню. Нехай нам і не вдалося покрити заборгованість цілком, але ми все ж таки зробили виплати регулярними. А це неабиякий здобуток.

Нині ж уряд фактично показує шахтарям дірку від бублика, «підгодовуючи» їх цифрами про начебто незначне зростання заборгованості. Але ж гірникам від цього не легше. Від того, що через систему взаємозаліків їм намалюють менші цифри заборгованості держави із соціальних виплат, грошей у кишені не додасться.

А сьогодні чути, що Лазаренко винен в усіх проблемах галузі... Але ж мого уряду вже рік, як не існує. Родинам шахтарів нема на що жити саме тепер, у травні—червні 1998 року. Минулого не повернеш. Уряд зобов'язаний жити сьогоднішнім днем і сьогоднішніми проблемами. А коли він не в змозі усвідомити свого головного завдання, то навіщо ж такий уряд? Навіщо нам уряд, який за 10 місяців збільшив заборгованість у соціальних виплатах на 4 мільярди гривень? Я називаю лише офіційні дані Рахункової палати парламенту. Навіщо нам уряд, який шукає не гроші для виплат населенню, а аргументи, щоб ці гроші не платити.

Кор.: Павле Івановичу, за теперішньої патової ситуації, що склалася в парламенті у зв'язку з блокуванням виборів спікера, говорити серйозно про відставку уряду на доводиться. Яким вам бачиться вихід?

П. Л.: Ви чудово бачите ситуацію, що склалася з висуванням кандидатур на третій тур голосування. Рух висуває мене і Олександра Мороза, у відповідь на рухівський жарт називають кандидатури Івана Плюща та Євгена Марчука, Сергій Головатий разом з Анатолієм Єрмаком — Леоніда Кравчука... А в результаті в бюлетені для таємного голосування залишаються кандидатури комуніста Симоненка, самовисуванця Ржавського і прогресивної соціалістки Вітренко.

Якщо сьогодні склалася ситуація, коли компроміс щодо кандидатури Голови Верховної Ради неможливий, то чому б не відкласти питання до того часу, поки в парламенті на з'явиться відносна більшість, здатна вибрати свого спікера, а тим часом розглянути економічні питання. Зокрема, питання уряду. Не можна ж займатися внутрішніми розборками у той час, коли країна перебуває на межі економічного провалля.

Кор.: Так, економічні питання сьогодні актуальніші, ніж вибори спікера. Але водночас як ви можете їх розв'язувати, коли парламент раз за разом доводить свою нездатність створити хоча б відносну більшість? Якщо нема єдності у підході до розв'язання цих проблем, то де гарантія, що вона з'явиться під час порушення економічних питань?

П. Л.: Люди нас вибрали сюди з надією, що ми зуміємо прийняти рішення, здатні хоч якось покращити їхнє життя. І у випадку спускання «на гальмах» економічних питань вони нас просто не зрозуміють.

Сьогодні страйкуючі гірники стоять попід стінами президентської резиденції. Якщо завтра вони прийдуть під Верховну Раду і вимагатимуть, щоб держава повернула чесно зароблені гроші, то нам просто нема чого їм відповісти. Вони розуміють, що ми можемо розв'язати їхні проблеми, але декому не хочеться їх розв'язувати. Не хочеться тому, що в парламенті амбіції виявилися вищі за здоровий глузд. Я більш ніж переконаний, що у випадку розглядання будь-якого економічного питання блокування голосування не буде. Коли людина голосує в залі натисненням кнопки, її набагато складніше проконтролювати, ніж тоді, коли вона бере бюлетень для таємного голосування. Тому під час розв'язання економічних питань депутати голосуватимуть, радячись із своєю совістю, а не з Президентом та його штатними й позаштатними представниками в парламенті.

Більш того, розв'язання низки економічних проблем перед черговим туром виборів спікера Верховної Ради може кардинально змінити ситуацію в парламенті. Що буде, коли парламент висловить недовіру урядові Пустовойтенка і він піде у відставку? Та НДП за тиждень втратить половину своєї фракції, а Рух і деякі представники «зелених» різко змінять своє відношення до адміністрації Президента. Що тоді буде з розстановкою політичних сил?.. Правильніше й справедливіше провести структуризацію парламенту відповідно до політичних переконань депутатів, а не за принципом їхньої залежності від виконавчої влади.

Інтерв'ю вів
Анатолій ГРИЩЕНКО.

Хроніка. Факти. Події

● *Луанда*

УНІТА обіцяє

Колишня повстанська організація УНІТА, що діє в Анголі, запропонувала день 25 червня як дату передачі під контроль центральної адміністрації чотирьох стратегічно важливих населених пунктів у центрі країни, серед них, зокрема, своєї штаб-квартири в Байлундо. Про це оголосив після семигодинних переговорів з представниками ООН заступник голови УНІТА Антоніу Дембу.

Ще навесні минулого року представники УНІТА увійшли до складу уряду Анголи. Влітку формально було завершено створення єдиної національної армії. А в березні нинішнього року уряд офіційно визнав повстанців як політичну партію.

● *Пномпень*

Кинув виклик

Колишній перший прем'єр-міністр Камбоджі Нородом Ранарит кинув виклик своєму соновнному політичному опоненту — другому прем'єр-міністрові Хун Сену, зареєструвавшись виборцем у його виборчому окрузі Кампонгчам за 80 км на північний захід від Пномпеня. «Я вважаю, що ФУНСІНПЕК виграє там», — заявив принц, котрий очолює одну з трьох фракцій цієї роялістської партії.

● *Джакарта*

Сухарто зайнялася прокуратура

В Індонезії почала роботу спеціальна комісія генеральної прокуратури з розслідування випадків корупції та зловживання владою в корисливих цілях у період правління екс-президента Сухарто, що незмінно керував країною з середини 60-х років. Як оголосив генеральний прокурор республіки Суджоно Атмонегоро, слідчі займатимуться не лише розслідуванням оборудок та контрактів, укладених у цей період сухартовським сімейним кланом, а й усіх інших випадків зловживань у сфері бізнесу.

● *Париж*

Тільки не страйкуйте!

Міністр транспорту Франції Жан-Клод Гейссо заявив, що уряд Франції «у рамках загальної угоди» готовий розглянути можливі зміни низки положень законопроекту, на яких наполягає профспілка льотного складу авіакомпанії «Ер Франс». Законопроект, що перебуває на розгляді в парламенті Франції, передбачає, зокрема, 15-відсоткове зниження зарплатні льотного складу в обмін на володіння 10-відсотковим пакетом акцій у рамках часткової приватизації «Ер Франс».

З понеділка льотний склад авіакомпанії «Ер Франс» почав двотижневий страйк, внаслідок чого було відмінено 90 відсотків авіарейсів. «Я не сумніваюся в тому, що кожний усвідомлює свою міру відповідальності як в «Ер Франс», так і в інших транспортних підприємствах, котрі задіяні в обслуговуванні учасників та уболівальників, які прибувають на чемпіонат світу з футболу. Я вірю, що розум і бажання знайти взаємоприйнятний компроміс візьме гору», — наголосив міністр транспорту.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Апетит приходить під час їди

Коли напередодні люксембурзької зустрічі міністрів закордонних справ НАТО на запитання кореспондента «ГУ» про можливі несподіванки генсек альянсу Хав'єр Солана відповів, що таких, найімовірніше, не буде, він помилився.

Сенсаційно пролунала в перший же день засідання новина про ядерні випробування, проведені Пакистаном. Надвечір учасники зустрічі, включаючи й українську делегацію, підписали заяву, що засуджує політику цієї країни. Держсекретар США виступила різко й рішуче, заявивши, що «Ісламабад заплатить за скоєне високу ціну». Всі розуміли, що пекельну машину запущено і світ знову опинився на межі катастрофи. Останні новини тому підтвердження.

Так, у Пакистану є «достовірна інформація» про те, що Індія має намір провести нові ядерні випробування в першій половині липня. Про це повідомив в інтерв'ю американській телекомпанії Сі-ен-ен пакистанський міністр закордонних справ Гохар Айюб Хан і заявив, що ракетно-ядерна програма його країни випереджає аналогічні пошуки Індії, тож «на нинішньому етапі програму ядерних випробувань Пакистану завершено». Проте як знати?..

А тим часом високопоставлений китайський дипломат «не виключив» можливості відновлення Китаєм випробувань ядерної зброї в разі поглиблення кризи в Південній Азії. «Ми маємо взяти до уваги розвиток ситуації», —заявив він. Посилання індійських офіційних осіб на «китайську воєнну загрозу» для виправдання підземних ядерних вибухів, зазначив (на умові дотримання анонімності) співробітник МЗС КНР, «змушують китайське керівництво не виключати будь-якого варіанта».

Нагадаю, що Китай останнім з п'яти «старих» ядерних держав підписав угоду про всеохоплююче припинення ядерних випробувань 1996 року. Тим часом міністр оборони Індії напередодні індійських ядерних вибухів у середині травня публічно назвав Китай «ворогом номер один»: Делі звинувачує Пекін у наданні Пакистану ядерних та ракетних технологій.

Президент США Білл Клінтон закликав Делі та Ісламабад приєднатися без будь-яких умов до режиму Договору про всеохоплюючу заборону ядерних випробувань. Передусім у Вашингтоні вирішили запустити в дію економічні важелі. Однак до оголошення ембарго приєдналися далеко не всі. Серед останніх — і Україна з Росією. У нас та наших сусідів є багато економічних інтересів у цих країнах, і ніхто поки що не поспішає принести їх у жертву.

І останнє. Завтра в Женеві відбудеться зустріч глав зовнішньополітичних відомств держав—постійних членів Ради Безпеки ООН. Її буде присвячено виробленню скоординованої стратегії у відповідь на проведення Індією та Пакистаном ядерних випробувань, розгляду шляхів пом'якшення напруженості між цими країнами, аби уникнути провокаційних кроків, подібних до тих, котрі були зроблені останніми днями та тижнями. Є надія, що розум візьме гору над політичними амбіціями...

Яна СТАДІЛЬНА.

Козаки у британських «степах»

На туманному Альбіоні нещодавно завершилися україно-британо-польські військові навчання «Козацький степ-98».

Часи змінюються. Колишні політичні противники відтепер лише умовні супротивники на полігоні. Свого часу про це було годі й мріяти. Приблизно такі відгуки про навчання керівників оборонних відомств трьох країн.

Навіть новий термін прижився: «оборонна дипломатія». Попри стереотип про консерватизм військових, легко знаходять спільну мову солдати та офіцери члена НАТО Британії, кандидата на вступ до альянсу Польщі та позаблокової України. Недарма деякі спостерігачі відзначають, що проведення «Козацького степу» — це швидше політика, ніж військова справа.

Правда, перший заступник міністра оборони України генерал-полковник Іван Біжан не вважає, що ці маневри тих вже й малозначущі для нашого військового досвіду. Сценарії «Козацького степу» — це фактично сценарії миротворчих дій. Не виключено, що в майбутньому три країни співробітничатимуть пліч-о-пліч, «охолоджуючи» гарячі точки планети.

Україна, як відомо, має корисний досвід миротворчої діяльності. У Новомосковську на Дніпропетровщині навіть створено навчальний центр миротворчих сил. Нещодавно там пройшла підготовку рота спільного україно-польського батальйону, і нині ці солдати служать у Боснії. Наступного року батальйон братиме участь у навчаннях «Козацький степ-99», що відбудуться в Польщі.

До речі, міністр національної оборони Республіки Польща Януш Онишкевич, який відвідав «Козацький степ-98», високо оцінив військове співробітництво двох держав. Він з упевненістю констатував, що наша співпраця не припиниться й тоді, коли Польща офіційно приєднається до Північноатлантичного альянсу.

Не очікується погіршення й україно-британських військових відносин. Лондон приділяє надзвичайне значення співпраці з нашими оборонними структурами, витрачаючи на неї, за деякими даними, значно більше коштів, ніж на співпрацю з військовими відомствами інших країн. Ось і нині «Козацький степ-98» відбувся на кошти Великобританії.

Цього року близько 70 заходів передбачено здійснити разом українськими та британськими військовиками. Як зазначив військовий аташе Сполученого Королівства в Україні Лі Меррік, Лондон навіть виділив учителів англійської для української армії. Спільну мову будуть відтепер знаходити легше.

Сам Лі Меррік, згадуючи історію, зауважує, що знайомство військовиків Британії та України розпочалося ще в часи Кримської війни 1853-1856 років. Навіть деякі ще тоді запозичені англійські слова і нині широко використовуються: балаклава (шерстяний шолом), кардиган, реглан (прізвища британських генералів).

Але повернімося до сьогодення. Хотілося б, щоб і слова «Козацький степ» з часом у Британії вимовлялися з меншим акцентом. Тристоронні навчання проходять уже вдруге, і є надія, що вони стануть традиційними. Звісно, журналістів завжди цікавили запитання на зразок: «А якщо?..». Наприклад, якщо відносини України та НАТО погіршаться, чи не залишаться «Степи» без наших козаків?

У відповідь британці хитали головами: навряд. Хоч, звісно, Україні самій вибирати. Поки що причин відмовлятися від таких маневрів немає.

Іван Біжан, до речі, переконаний, що результати навчань здебільшого не миттєві. Звичайно, є користь, яка приходить одразу: досвід, налагодження контактів. Але є й перспективний «зиск»: щоразу зустрічаючись, міністри Великобританії, Польщі та України згадують про партнерство у військово-промисловій галузі. Скажімо, йдеться про контакти у виробництві авіаракетної, бронетанкової техніки, у радіопромисловості. І немає потреби згадувати, як важливо нині Києву отримати якісь замовлення на виготовлення військової продукції.

Проте, абстрагуючись від конкретного, згадаймо основну цінність таких навчань. І нехай це звучить дещо патетично, але доки військовики різних країн працюватимуть разом, ані в українських степах, ані на британських пагорбах чи польських рівнинах не буде чутно стогону поранених і плачу матерів. Тож чого ще бажати козакам?

Надія БЕДРИЧУК.

Київ—Лондон—Київ.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

Поганий, але мир

Після того, як у Гаграх було підписано договір про розведення сторін у Гальському районі Грузії, події розвивалися більш ніж напружено. Глобальних бойових дій пощастило уникнути. Однак російські миротворці у дещо дивний спосіб здійснили наказ міністра оборони Росії про недопущення ескалації конфлікту.

Зокрема, вийшло так, що вони пропустили на територію Гальського району майже 2 тисячі осіб із складу так званої абхазької міліції з танками та важкою артилерією, а підрозділи внутрішніх військ Грузії зупинили. Отож партизани, що захищали мирне населення, фактично опинилися сам на сам з бойовими підрозділами сепаратистів. Якщо взяти до уваги, що партизанські формування були озброєні автоматичною зброєю, залишається лише дивуватися, як вони змогли протягом ледве не доби чинити опір. У результаті близько 30 тисяч осіб були змушені залишити села Гальського району.

На момент набрання чинності підписаним договором абхазькі формування почали виходити із зони конфлікту, знищуючи населені пункти. Так, вони спалили села Тагілоні та Сіда. Є відомості, що кілька осіб спалено живими. Грузинські партизани, як повідомив міністр держбезпеки Грузії, також залишили позиції і їхні втрати на сьогоднішній день становлять 14 осіб убитими та майже 35 пораненими. Втрати серед так званої абхазької міліції під час боїв сягнули 100 осіб. Щоправда, тут не враховано дані про загиблих серед мирного населення. Конкретні цифри поки не відомі.

У світлі того, що відбувається, було відмінено всі святкові заходи в Тбілісі, присвячені 80-м роковинам незалежності Грузії. Зокрема, й військовий парад. Президент Грузії, виступаючи на урочистостях з нагоди 80-річчя Тбіліського державного університету (це єдиний захід, який відбувся), сказав, що на тлі подій в Абхазії вважає зайвими будь-які святкування. Уже пізніше, нагороджуючи студентів вищого навчального закладу, президент заявив, що єдиним шансом не піддатися на провокацію і не втягнути Грузію в чергову широкомасштабну війну була угода про припинення вогню з лідерами сепаратистів. Спроба силового розв'язання проблеми могла б привести Грузію до цілковитої катастрофи. Як вважають спостерігачі, оцінюючи цей виступ президента Грузії, він фактично дав зрозуміти, що за абхазькими сепаратистами знову стояли певні реакційні кола «однієї з сусідніх держав». Адже відновлення бойових дій могло б спричинити припинення транзиту каспійської нафти та розпалювання чергового етапу громадянської війни в Грузії, у чому й зацікавлена ця «сусідня держава».

Крок, який зробив президент Грузії, звичайно, непопулярний і викликає доволі серйозне роздратування у певної частини населення, зокрема серед біженців, які сподівалися, що широкомасштабна воєнна операція допоможе їм повернутися на батьківщину. Однак президент вважав за краще почути критику, ніж втягнути Грузію у чергову війну.

Курортний сезон витісняє політичний, або Як власними силами долати проблеми Криму

На це налаштовується новий міністерський корпус автономії на чолі з новообраним прем'єр-міністром Сергієм Куніциним та п'ятьма віце-прем'єрами.

Нарешті, після майже двомісячної перерви на півострові знову з'явився уряд, уперше сформований на коаліційній основі, за роботу якого представники регіональних відділень кількох політичних партій автономії вирішили нести солідарну відповідальність. Уперше всі кандидатури, запропоновані до нового складу Ради міністрів, було обговорено з правоохоронними органами щодо бездоганності їх репутації.

Голова Верховної Ради АРК, лідер комуністів Леонід Грач сподівається, що «альянс виявиться на висоті нагальних завдань», і запевнив, що парламент налаштований на конструктивні стосунки з урядом, який ще два тижні буде у стадії формування.

Кадровий потенціал С. Куніцин оцінив досить високо, хоча він не скрізь рівноцінний, а вакантними досі є «найважчі» портфелі міністерств фінансів, промисловості й енергетики. До речі, щойно отримана найвища нагорода Президента не допомогла «сільському» міністрові Анатолію Авідзбі втриматися на цій посаді.

Спадщина від попереднього уряду дісталася «не царська»: борги в зарплаті бюджетникам досягли 100 млн., пенсіонерам — 86, бюджетні організації винні 260 млн. гривень. Це — половина річного бюджету автономії.

«Довговічний лише той уряд, який сплачує зарплати і пенсії та створює умови для нормального функціонування галузей, життєдіяльності міст і сіл», — зауважив новообраний прем'єр. Звідси головне стратегічне завдання: планомірна ліквідація боргів, вчасна виплата заробленого, забезпечення нормальної роботи підприємств.

Тактичні напрями — ефективне проведення курортного сезону, увага селу, боротьба зі злочинністю та престижна для Криму турбота — гідна організація в Ялті саміту глав урядів країн Причорномор'я.

Глава кабінету «взяв не себе» Фонд майна, Міністерство фінансів, силові структури, дав доручення заступникам і міністрам проаналізувати роботу бюджетно прибуткових галузей народного господарства: промисловості, енергетики, сільського господарства і курортно-рекреаційну.

Після цього С. Куніцин проконсультується в Києві, як спільно розв'язати кримські проблеми, і домагатиметься «розширення економічних повноважень регіону». Ініціатор першої в Україні вільної економічної зони, прем'єр має намір застосувати цей досвід у масштабах Криму, звичайно, з деякими поправками, адже «це не панацея від усіх бід, а лише вид пігулок для хворої економіки».

— У політиці все ясно — Крим у складі України. В економіці — нічого незрозуміло з точки зору наших повноважень, — зауважив прем'єр-міністр.

Він переконаний, що нинішня структура уряду надто недосконала, складна, завелика, застаріла для ринкової реальності і потребує реформування і скорочення. Нині тут 400 працівників, а з урахуванням чисельності апарату парламенту, представника Президента України та інших управлінців — їх загалом у невеликому Криму півтори тисячі. Це поглинає 40% бюджетних коштів.

Новій Раді міністрів, вважає Сергій Куніцин, не потрібен держкомітет з матеріально-технічних ресурсів, але необхідна державна акціонерна кампанія, яка впритул займеться ліквідацією боргів підприємств перед бюджетом. Вона зможе об'єднати їх ліквідну продукцію і за рахунок її реалізації зменшити неплатежі.

Особливих змін, а то й ліквідації, чекають міністерства промисловості й енергетики, торгівлі, зовнішньоекономічних зв'язків і захисту прав споживачів. Натомість з'являться міністерство промислової політики і зовнішньоекономічної діяльності.

Нові структури, за словами С. Куніцина, мають поєднувати в собі адміністративні й функціональні принципи управління. На постійні чималі фінансові «вливання» з Києва кримчани вже не розраховують —надто великі борги перед центром за газ і електроенергію. Єдина можливість отримати кошти зі столиці, зауважив прем'єр-міністр автономії, — подати в інноваційний фонд принаймні п'ять проектів, здатних дати блискавичний економічний ефект.

Лобі в Сергія Куніцина в Києві вражаюче сильне, «нормальне, цивілізоване урядове лобі» він розраховує побачити в парламенті автономії. Попереду складна і напружена робота поновому, важливість якої не в процесі перевлаштувань, а в результативності.

Пріоритети нині віддаються селу й курортному сезону, який з настанням літа повністю витіснив сезон політичний.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

«Живу за чоловіка, тата й маму і трьох синів-лебедиків»

Долі людські

Таке почули ми від 101-річної жительки з містечка Берестечка Ольги Наумівни Надашкевич

— Синочку, ти хочеш про моє життя написати?.. Та нащо про таке горе людям знати? Скільки то лиха на білому світі, що не розказати, в сльозах не втопити...

Бабуся із життям у 101 рік стоїть посеред кімнати, на мене дивиться. В правій руці ціпок стискає.

— Сама живу, багато літ вікую. Слава Богу, що вже не боюся, хто рипне дверима, — не тремчу. Люди до мене заходять — радію. Було раніше: зайде хто до мене, а я думаю, чого це йому треба? І вас я не боюся, а чого мені тепер боятися, Україна вільною стала, кругом свої люди. В мене не дуже прибрано, як то стара людина... Але моя сестричка-милосердничка порається у хаті, мене доглядає. Що? Та ви голосніше до мене... Добре бачу, все пам'ятаю, а чую погано...

Ольга Наумівна посміхнулася, обличчя прояснілo, в очах у жінки потепліло. Тільки ця радість була на обличчі якусь хвилинку. Знову стиснулися губи, потемніло обличчя, від якогось внутрішнього болю здригнулося її тіло. Напевно, бабуся щось пригадала із свого тяжкого життя. Хіба тяжкого? Страшного. Як кажуть люди, не доведи Господи, такого пережити нікому!

Налетіли карателі, як круки

З допомогою сестри милосердя Софії Романюк, яка в цей час готувала для старенької обід, я слово за словом перегортав сторінки життя Ольги Надашкевич. До весни 1943 року вона із сім'єю жила у селі Красний Сад нинішнього Луцького району. Сім'я була велика: мама Настя, тато Наум, чоловік Платон і троє синів — В'ячеслав, Микола, Олександр Новосади.

— Жили ми добре, господарка нас трималася, овечок любили, а що вже гарно було, коли цвіли черешні. Я і зараз, коли закрию очі, то в душі у мене червоно —червоно від цвіту черешень, — пригадує Ольга Наумівна. — Коли ми одружилися з Платоном, то діти у нас пішли через кожні два роки. Найстаршеньким був В'ячеслав... В'ячеслав...

І застигло ім'я сина на її губах. Мовчить бабуся. Говорить за неї Софія Романюк, яка все знає про життя бабусі Олі, як вона її називає.

— Раніше, — каже жінка, — коли бабуся згадувала свого найстаршого сина, то плакала. А тепер сліз немає, мовчить. Коли молиться, то просить Бога, щоб показав їй, де могила В'ячеслава. Так і каже: «Не помру, поки не заплачу на могилі сина...»

Неймовірно тяжко слухати цю історію. А Ольга Наумівна все це пережила! І багато літ трагедію своєї сім'ї носила в собі. Боялася, що її відправлять у Сибір, що може назавжди попрощатися з рідними місцями, политими кров'ю її батьків і дітей. І лише кілька років тому, коли Україна стала самостійною, бабуся заговорила.

... Навесні 1943 року на село Красний Сад раптово налетіли німецькі карателі. Разом з польськими шовіністами. Вбивали всіх, хто потрапляв на очі, забирали худобу, палили будівлі... Того страшного дня Ольга Наумівна разом із сином В'ячеславом була вдома. Чоловік із двома молодшими пішов у поле. Коли в хату прийшли озброєні люди і почали виштовхувати матір з сином на вулицю, вона встигла шепнути синові: «Тікай!» Під час метушні самій теж вдалося втекти. Забігла в льох, де прикинула себе буряками. Так і зосталася непоміченою під час обшуку. А В'ячеслав заховався у хліві під великим жолобом. Майже добу обоє пролежали у таких схованках. Коли карателі покинули сплюндроване село, вночі вони наважилися вийти.

— Як чуло моє серце, я відразу кинулася в клуню, яка не згоріла. Синочку, що я там побачила? — протяжно говорить бабуся, і ніби слова її у жалобний спів переходять. — Лежали побиті мама і тато, мої дорогенькі синочки Микольця й Олександр... Вилами їх покололи. Ісусе небесний, що то діялося у світі. Вони ж ні в чому не винні! А чоловіка мого Платона, який у поле втікав, кулями вбили. У борозні я його знайшла. А ще того дня вбили мого дядька Андрія, його жінку і їх четверо дітей. Мертвих було так багато, що кілька живих людей не могли дати ради, щоби поховати їх. Уже по війні у селі впорядкували могилу, то навідуюся туди: квіти покладу, сльозами поллю... А де кісточки мого В'ячеслава, то й донині не знаю. Хто мені покаже його могилку?

«Ми загинемо, але Україна нас пам'ятатиме!»

Улітку 1943 року сімнадцятирічний В'ячеслав пішов до лав Української повстанської армії. І мати більше не бачила сина. Вона переховувалась у рідних та знайомих, переходила з одного села в інше. Коли в 1944 році на Волині було відновлено Радянську владу, Ольгу Наумівну деякий час розшукували. Рятуючись, вона вийшла заміж, змінила прізвище Новосад на Надашкевич, переїхала до іншого району, де її ніхто не знав. Якимось дивом їй вдалося уникнути арешту, заслання до Сибіру.

У сорок п'ятому році їй пошепки сказали, що сина В'ячеслава нібито стратили у Луцьку. Правда це була чи хтось наговорив, мати не знала. І боялася про це питати в людей, а тим більше цікавитись у тодішньої влади. Так у невідомості прожила до 1992 року. Вже давно поховала свого другого чоловіка. А як загинув син — не знала. І ось шість років тому матері про останні хвилини сина В'ячеслава розповіла колишня вчителька, жителька Берестечка Тіна Шпанько.

У 1945 році вона вчилась у Луцьку на педагогічних курсах. Одного дня заняття відмінили, а слухачів повели на площу, що біля луцького замку, де була тюрма. Людей сюди зігнали багато. Стояло тут дві шибениці, а біля них — вантажні автомашини, повернуті до місця страти задніми бортами. І від кожної машини до шибениці тягнулися вірьовки. Перед присутніми виступив офіцер, який розповів, що війська НКВС розбили банду українських буржуазних націоналістів, захопили живцем двох бандерівців, яких засуджено до страти через повішення. Було названо два прізвища: одне — Яремчук, друге — Новосад.

— Прізвище Новосада вчителька запам'ятала краще, бо смерть цього хлопця вразила всіх присутніх, —пояснювала мені сестра милосердя Софія Романюк. —Його повісили лише за четвертим разом. Тричі обривалася вірьовка. Після першого разу він з кров'ю на губах вигукнув: «Ми загинемо, але Україна нас пам'ятатиме!» Після третього повішення його тіло стало нерухомим. Четвертий раз його вішали вже мертвим. Багато років учителька про побачене не розповідала — боялася.

На стіні у хатині Ольги Наумівни висять портрети її трьох синів, двох чоловіків, батька й матері.

— Живу за всіх своїх рідних, за синочків дорогеньких, що рано віку їм вкоротили, — прошепотіла бабуся. —Мені б квіточки на могилу сина В'ячеслава покласти, сльозами полити...

Кожного року біля хати Ольга Надашкевич вирощує квіти. Гарні, пишні квіти. І дарує їх дітям. І плекає надію, що покладе їх нарешті на синову могилу. Дай, Боже, матері дожити до того дня!

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

У номер

● *Ужгород*

Оце так здобич!

Працівники Управління із боротьби з організованою злочинністю Закарпатської області затримали злочинну групу, яка займалася поставками в Україну метамфетаміну — однієї з найдорожчих психотропних речовин. Вилучено півкілограмовий згорток порошку вартістю приблизно сто тисяч доларів США. Операцію було розроблено і проведено спільно з колегами із сусідніх країн. «Це перший випадок виявлення метамфетаміну в Закарпатті, а в такій кількості — і вперше в Україні», — відзначив заступник начальника УБОЗу Антон Зелінський. Є версія, що наркотик транспортувався з країн Західної Європи.

● *Кіровоград*

І, може, вибухів поменшає

Кіровоградський міськвиконком має намір виділити 20 тис. грн. для створення при міському управлінні МВС України нового підрозділу, єдиним завданням якого буде розшук і вилучення вибухових засобів та розкриття злочинів, пов'язаних із здійсненням вибухів.

До прийняття такого рішення спонукали вибухи, що пролунали в обласному центрі. Останній стався 27 травня серед білого дня. Від вибуху саморобного пристрою постраждав випадковий перехожий.

● *Харків*

До нас їде Президент — такий ось презент

Наприкінці червня Харків має намір відвідати Президент Польщі А. Квасьневський. Разом з Президентом України Л. Кучмою він братиме участь у відкритті пам'ятника польським офіцерам, розстріляним у роки другої світової війни в харківському лісопарку військами НКВС. Для підготовки візиту Харків відвідала офіційна польська делегація.

Замовила теща вбивство зятя

Цей жахливий випадок стався у Срібному. На місцевому кладовищі було знайдено труп Анатолія Крисько, жорстоко вбитого за замовленням його тещі Варвари Марківни Б.

... Ще влітку 1994 року А. Крисько, їдучи з дружиною Ларисою до Чернігова на власній автомашині, заснув у дорозі. Сталася аварія. Дружина померла відразу від отриманих ран. Кримінальна справа щодо винуватця ДТП була припинена на основі указу Президента України від 18.08.1994 р. «Про амністію у зв'язку з третьою річницею незалежності України». Та А. Крисько передчасно з полегшенням зітхнув. Варвара Марківна не могла змиритися з втратою дочки.

Її почуття неприязні до зятя ще більше загострилося, коли він через два роки вирішив поєднати свою долю з іншою жінкою. Попередня підозра в тому, що він навмисне вбив у такий спосіб її дочку, переросла в упевненість.

Варвара Марківна відкладала долар за доларом, щоб скласти більш-менш пристойну суму для замовного вбивства — самосуду над батьком її онука.

Невдовзі були знайдені у Талалаївці й виконавці її вироку. Безробітні Іван Л. та Віктор Б. погодилися піти на вбивство відповідно за 150 та 600 доларів.

Вислідивши Анатолія Крисько, вони перестріли його на кладовищі. Спочатку перегородив йому дорогу Іван Л., з яким вони знались. А тоді до нього ззаду підкрався Віктор Б. і металевим прутом, виготовленим з гусеничного пальця — «притики», вдарив по голові. Затягнувши жертву в глиб кладовища, вбивці добили Анатолія 18 ударами свого знаряддя та закололи ножем.

Злочин було розкрито досить швидко, оскільки замовниця не дуже-то й крилася зі своїми намірами. Щоправда, ніхто їх всерйоз не сприймав. Адже чого тільки людина не скаже з горя. Та виявилося, що мати загиблої зовсім не перебільшувала. Її нав'язливе прагнення помститися зятеві пересилило всілякі межі здорового глузду. Жінка діяла за логікою серця, а не розуму...

Судова колегія з кримінальних справ Чернігівського обласного суду засудила замовницю вбивства на 10 років позбавлення волі, а безпосередніх вбивць — відповідно на 13 та 15 років. Оскільки справа перебуває у касаційному перегляді, ми не називаємо прізвищ покараних.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

НП

Кулак — найкращий аргумент?

Такої гнітючої прес-конференції, як та, що пройшла в Державній агроекологічній академії, в Житомирі ще не було. Все почалося з арешту декана одного з факультетів, якого звинувачують у хабарництві. Але причина ненормальної ситуації, що склалася у вузі, у подальших подіях. Як повідомив проректор з навчальної роботи Олексій Долинський, п'ятикурсника Анатолія Круковського після «розмови» з працівниками правоохоронних органів було доставлено до нейрохірургічного відділення обласної лікарні. Про те, що на них морально й фізично тиснули, заявляли й інші студенти. Правоохоронці, як стверджувалося, встигли нагнати на них страху і в гуртожитках.

Дещо по-іншому тлумачили ці події працівники УМВС та прокуратури міста на прес-конференції. Зокрема, галас, що здійнявся після арешту декана, було названо «чиєюсь цілеспрямованою роботою з метою розвалу кримінальної справи», а окремі твердження студентів та працівників академії, що вже набули розголосу, спростовано.

Правоохоронці запевнили, що діяли зовсім не на замовлення, не розчищали шлях до посади ректора колишньому керівникові області, і нагадали, що не так давно вже було засуджено за хабарництво кілька викладачів різних навчальних закладів міста. Прозвучали й деякі подробиці розслідуваної справи щодо кількох посадових осіб академії: випускники зібрали нібито на святковий бал 6,5 тисячі гривень, їм дали змогу наперед написати відповіді на конкретні екзаменаційні білети, до того ж студенти знали, який саме з них треба витягнути під час екзамену.

А що стосується Анатолія Круковського, то у висновку судмедекспертизи йдеться, зокрема, про «травматичне пошкодження лівої барабанної перепонки, струс головного мозку від дії тупого предмета, яким міг бути кулак». Заступник прокурора міста повідомив, що проводиться розслідування: хто й коли студента бив.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Винуватці ДТП — «даїшники»

Нічної пори у Дубровиці сержант ДАІ Володимир Парфенюк автомобілем «Фольксваген Джетта» так хвацько їхав, що аж... наскочив на пішоходів. Недбалість «стража дорожнього порядку» призвела до трагічних наслідків: один травмований одразу ж помер, двох відвезли до лікарні і лише один залишився неушкодженим.

В іншому випадку державтоінспектор Дубенської ДАІ майор Віталій Глущук теж їхав вельми хвацько. Проте вискочив на смугу зустрічного руху і зіткнувся своїм автомобілем ВАЗ-2100 з «Фольксвагеном Джеттою». Дружина водія іномарки зі струсом мозку потрапила до лікарні...

В обох випадках ведеться розслідування. ДАІ «показує приклад»?..

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Як запоріжці з військовими моряками дружать

Шефство

Угоду про шефські зв'язки між особовим складом підводного човна «Запоріжжя» та Запорізькою міськрадою на п'ять років підписали командир човна капітан 2 рангу Іван Джемела і міський голова Олександр Головко.

Місто взяло на себе зобов'язання потурбуватися про забезпечення житлом 12 офіцерів та 11 мічманів команди човна Військово-морського флоту України, допомогти відремонтувати берегові кубрики, забезпечити їх нормальне опалення, а також необхідною кількістю меблів та іншим інвентарем, сприяти в постачанні медикаментами. Серед матросів сьогодні служать поки що троє запоріжців: Олександр Коростильов, Віталій Машнов та Сергій Бойко, а мають бути всі. Питання призову запорізьких юнаків на підводний човен «Запоріжжя» найближчим часом буде погоджено з Міністерством оборони України. Міський голова впевнений, що місто зможе готувати для своїх підшефних надійну зміну, бо має добру базу для підготовки допризовників саме для ВМФ: діє школа юних моряків, є відповідна база і в обласному відділенні Товариства сприяння обороні України.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЕМІСІЮ АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «АВТРАМАТ», ЯКЕ БУДЕ ПЕРЕТВОРЕНО НА ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «АВТРАМАТ»

I. Характеристика емітента

1. Фірмове найменування:	Закрите акціонерне товариство «Автрамат», далі —товариство.
2. Місцезнаходження:	310038, м. Харків, вул. Салтівське шосе, 43.
3. Дані про заснування:	Закрите акціонерне товариство «Автрамат» було створене шляхом реорганізації колективного підприємства виробничого об'єднання «Харківтракторозапчастина» згідно з протоколом засновників № 1 від 24.03.92 р. (його трудового колективу) та зареєстровано 08.04.1992 р. рішенням виконкому Московської ради народних депутатів м. Харкова № 427 від 08.04.1992 р.
4. Найменування банківської установи та розрахунковий рахунок	Осн. р/р № 26004301740009 у відділенні УАК ПІБ «Автрамат» м. Харків, МФО 351306, код ЄДРПОУ № 00236027.
5. Предмет діяльності	Виробництво запчастин (поршнів) для автомобільної техніки вантажного та легкового парку, тракторів. Ремонт насосного та компресорного обладнання. Кооперація з випуску оснастки та запчастин для двигунів автотракторної техніки
6. Склад засновників	Акціонери ЗАТ «Автрамат».
7. Дата та місце проведення загальних зборів	25.02.1998 р., 310038, м. Харків, вул. Салтівське шосе, 43.
8. Середньоресстрова кількість працівників	На 01.01.1997 р. — 2055 осіб. На 01.01.1998 р. — 1938 осіб.
9. Дані про керівних працівників ради	Куцин Микола Андрійович — голова ради, освіта вища, за фахом — інженер-економіст, виробничий стаж — 43 роки; Миронов Олег Анатолійович — член ради, освіта вища, за фахом правознавець, виробничий стаж — 7 років; Музичка Глеб Юрійович — член ради, освіта вища, за фахом — фізик-ядерник, виробничий стаж — 21 рік; Куцин Андрій Миколайович — член ради, освіта вища, за фахом інженер-конструктор, виробничий стаж — 18 років; Стародубов Віктор Федорович — член ради, освіта вища, за фахом — історик, виробничий стаж — 35 років; Куцин Микола Федорович — член ради, освіта вища, за фахом — інженер-електрик, виробничий стаж — 39 років; Юхимець Григорій Олександрович — член ради, освіта вища, за фахом — інженер-механік, виробничий стаж —42 роки;
Дирекція	Жадан Василь Федорович — генеральний директор, освіта вища, за фахом інженер-механік, виробничий стаж — 41 рік; Головний бухгалтер Ємельянов Геннадій Вікторович, освіта вища, за фахом — економіст, виробничий стаж —17 років;
Ревізійна комісія	Микулов Сергій Володимирович — голова комісії, освіта вища, за фахом — інженер-системотехнік, виробничий стаж — 13 років; Шитова Любов Федорівна — член ради, освіта вища, за фахом — економіст, виробничий стаж — 30 років; Пикус Ірина Валеріївна — член ради, освіта вища, за фахом — інженер-економіст, виробничий стаж — 14 років; Борисенко Григорій Михайлович — член ради, освіта вища, за фахом — інженер-технолог, виробничий стаж —17 років;

II. Опис ділової діяльності емітента

Товариство спеціалізується на виробництві запчастин для автомототракторної техніки

Довідка про промислову та інвестиційну діяльність АТ «Автрамат»

№ п/п	Види робіт	Обсяг На 01.01.97 р. тис. грн.	%	Обсяг На 01.01.98 р. тис. грн.	%
1	Виробництво	43141,3		41097,6	
2	Реалізація	40620,5		41048,7	
3	Наукові дослідження	не було		не було	
4	Інвестиції	361,9	100	531,9	100
	— Фірма «Силікат»	278,3	76,9	278,3	52,32
	— ВАТ «Електромаш»	—	—	145,0	27,26
	— Фірма «Дисконт»	41,9	11,58	41,9	7,88
	— Інші	41,7	11,52	66,7	12,54

III. Дані про фінансово-господарську діяльність емітента

1. Баланс на 01.01.1998 р. (тис. грн.)

Актив	На 01.01.98 р.	На 01.04.98 р.
Основні засоби та інші позаоборотні активи	59716,2	61730,9
Запаси та витрати	10033,6	9595,3
Грошові кошти, розрахунки та інші активи	6738,6	7982,3
Баланс	**76488,4**	**79308,5**
Пасив		
Джерела власних та прирівняних до них коштів	66569,8	68914,0
Довгострокові пасиви	—	—
Розрахунки та інші короткострокові пасиви	9918,6	10394,5
Баланс	**76488,4**	**79308,5**

2. Звіт про фінансові результати за 1997 р. (тис. грн.)

	Прибутки	Збитки
Виручка від реалізації	49207,1	—
Прибутки, збитки від інших джерел	1538,6	14,6
Затрати на виробництво та діяльність	—	35042,8
Сплата податків	—	11017,0
Розподілений частий прибуток	—	4671,4
Результат від реалізації	6006,0	—
Всього прибутку і збитку	7544,6	14,6
Баланс прибутку або збитку	7530,0	—

3. Довідка про фінансовий стан на 01.01.98 р.

Показники	Значення
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,02
Проміжний коефіцієнт ліквідності	0,68
Загальний коефіцієнт покриття	1,69

IV. Дані про попередні емісії цінних паперів

1. На момент прийняття рішення про емісію акцій АТ «Автрамат» має зареєстрований та сплачений статутний фонд 5 600 000 гривень (п'ять мільйонів шістсот тисяч) гривень, розподілений на 140000 штук простих іменних акцій номінального вартістю 40 (сорок) гривень. Акції першої емісії — прості іменні 54340 штук номінального вартістю 1000 карбованців були розподілені між засновниками фізичними та юридичними особами під час закритої передплати (свідоцтво про реєстрацію цінних паперів № 14 від 10.12.1992 р. видане Харківським обл. фін. управлінням). У 1995 р. була проведена друга емісія шляхом випуску 140000 штук простих іменних акцій номіналом 4 000 000 (чотири мільйони) карбованців на загальну суму 560 млрд. карбованців. При цьому акції першої емісії було обміняно на акції другої емісії, а інші акції було розподілено між засновниками (свідоцтво про реєстрацію цінних паперів № 251/П/1/65 р. від 14.12.1995 р. видане Харківським обл. фін. управлінням).

2. Фізичні особи володіють загальною кількістю 110625 акцій, у т. ч. керівництво товариства 4500 акцій (3,21%). Юридичні особи володіють загальною кількістю 29735 акцій.

3. Випуск акцій на пред'явника товариство не здійснювало.

V. Дані про емісію цінних паперів

1. Дата та порядок прийняття рішення про емісію акцій	Рішення загальних зборів акціонерів товариства від 25.02.98 р. Кількість учасників голосування — 234 особи, які володіють простими іменними акціями в кількості 84376 шт., що відповідає 60,3% від загальної кількості акцій
2. Мета емісії акцій	Обмін акцій ЗАТ «Автрамат» на акції ВАТ «Автрамат».
3. Номінальна вартість акцій, грн.	40 (сорок).
4. Розмір емісії	140000 штук.
5. Загальна сума емісії	5 600 000 гривень.
6. Вид, тип та порядок випуску (черговість) акцій	140000 штук простих іменних акцій у документарній формі номіналом 40 (сорок) гривень однією серією «АА» з №№ 000001 по № 140000.
7.	Привілейовані акції не випускаються.
8. Місце, день початку і припинення передплати на акції	Передплата на акції цієї емісії у кількості 140000 штук здійснюється шляхом видачі тимчасових письмових зобов'язань ради товариства щодо обміну акцій АТ «Автрамат» на акції ВАТ «Автрамат». Початок обміну з 15.06.98 р. по 20.06.98 р. за правилом 1 акція АТ «Автрамат» — 1 акція ВАТ «Автрамат».
9. Умови розпорядження акціями	Акціонер має право розпоряджатися своїми акціями на власний розсуд згідно з чинним законодавством (продавати, відписувати, дарувати, заставляти та інше).
10. Порядок сплати дивідендів	Дивіденди по акціях виплачуються після закінчення фінансового року в розмірі, визначеному загальними зборами акціонерів один раз на рік у термін до 1 липня, року наступного за звітним. Місце виплати дивідендів: — для акціонерів — фізичних осіб — каса товариства; — для інших акціонерів — юридичних осіб — шляхом перерахування коштів на розрахунковий рахунок такої особи у банківській установі. Депонування доходів здійснюється на відповідних рахунках у АК ПІБ «Автрамат» за адресою: 310038, м. Харків, вул. Салтівське шосе, 43.
11. Дії, що проводяться у разі перебільшення або недосягнення рівня передплати	Недосягнення чи перебільшення рівня передплати на акції не передбачається. Це обумовлено реорганізацією ЗАТ «Автрамат» без зміни розміру статутного фонду. Товариство послугами торговців цінними паперами не користуватиметься. Переважне право за додаткової емісії мають акціонери товариства.
12. Чинники ризику для акціонерів	При придбанні акцій Товариства треба брати до уваги такі чинники ризику: можливість зміни податкового законодавства; неплатоспроможність споживачів.

Контактний телефон: 26-02-63.

Генеральний директор В. Ф. Жадан.

ДП «СІТІ-СЕРВІС» *(ідентифікаційний код 24373272, р/р 26003301001173 в АКБ «Трансбанк» м. Києва, МФО 300089, свідоцтво про реєстрацію № 17796, видане Печерською районною державною адміністрацією м. Києва 02.09.96) повідомляє про свою ліквідацію.*

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 252133, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9, кім. 108 та за тел. 294-42-59.

Акционерное общество «Ковпаковский продторг» закрытого типа, зарегистрированное решением председателя Сумского горсовета народных депутатов № 80 р от 2.03.1995 г., объявляет о своей ликвидации.

Претензии принимаются на протяжении двух месяцев со дня публикации объявления по адресу: г. Сумы, ул. Дзержинского,26.

Общее собрание акционеров АОЗТ «Флай Сервис» состоится 18 июля 1998 года в 9.00 по адресу: г. Одесса, Гагаринское плато, 5, корпус 3, комната 15.

Арбітражний суд Кіровоградської області (316024, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) за позовом акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна» порушив справу № 359/6/9 від 30.03.1998 р. про визнання банкрутом фірми Торговий будинок «Корсар» у формі приватного підприємства, яке розташоване за адресою: 316010, м. Кіровоград, вул. О. Кобилянської, 5, поточний рахунок 26000200495001 в ОПЕРВ дирекції банку «Україна» по Кіровоградській області, код 13757058.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждены дела о банкротстве: № 7/1-1б ЧМНПП «К и К°» (Донецк-48, Университетская, 83; р/с 3468727 в Киевском отделении АК ПИБ Донецк);

№ 8-3/4Б ООО НПЦ «Социальная информатика» (Донецк-73, Университетская, 91; р/с 2467004 в ДОД Укрсоцбанка).

Заявления принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

4-6 червня в приміщенні Державного театру для дітей та юнацтва (Київ, Контрактова площа) виставка-ярмарок товарів виробництва УТОС'у. Час роботи з 10 до 18 години, контактний телефон 224-43-09.

Інформацію про емісію акцій АО «Автрамат», опубліковану в газеті «Голос України» 12 травня 1998 року, вважати недійсною.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дела о банкротстве:

6/25 б, ассоциации «Международное деловое сотрудничество» (юр. адрес: 340000, Донецк, ул. Артема, 74; р/с 26004049800493 в «Донуглекомбанке», МФО 334895);

19/3-18 б, Донецкого регионального отделения Международного фонда конверсии (юр. адрес: 340000, Донецк, пл. Конституции, 3; р/с 606602 в Донецком центрально-городском отделении Укрсоцбанка; МФО 335582);

14/4-26, коллективного малого предприятия «Веста» (юр. адрес: 340055, Донецк, б. Пушкина, 20; р/с 468789 в АК ПИБ Украины отделении «Машбанк» Донецка, МФО 334914).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Чернівці*

Про ГУЛАГ він знає не з чуток

У виставковій залі Чернівецької обласної організації Спілки художників України відкрито вернісаж місцевого живописця, колишнього політв'язня Бориса Курликова.

Цього 80-річного митця називають патріархом буковинського пейзажу та поетичної мініатюри. Проте на виставці маляр представив і серію робіт, в яких змальовано болісні епізоди з табірного життя. Цикл навряд чи залишить відвідувача байдужим — автор сам скуштував «принад» гулагівських катівень.

● *Луцьк*

Історики розчищають... історичні завали

У Луцьку відбувся третій міжнародний науковий семінар на тему: «Україно-польські стосунки в роки другої світової війни», що проходив під патронатом міністерств закордонних справ України і Польщі. Упродовж кількох днів історики з Варшави, Кошаліна, Щецина, Києва, Львова, Луцька, Тернополя прагнули знайти спільні точки зіткнення, щоб звільнитися від тягаря минулого, жити в новій Європі по-добросусідськи.

● *Херсон*

Є перша партія!

Перша промислова партія зернозбиральних комбайнів «Славутич» зійшла з конвеєра відкритого акціонерного товариства «Херсонські комбайни». Із 10 виготовлених кораблів ланів 2 одразу придбало КСП «Україна» Білозерського району Херсонської області, 4 збирається закупити Миколаївське відділення лізингового фонду. Інші знайдуть власників через державний лізинговий фонд — є домовленість про постачання сільгосппідприємствам зернозбиральних комбайнів на загальну суму 29,1 млн. гривень.

● *Чернігів*

Щоб поменшало безробітних

Обласний центр зайнятості провів ярмарки вакансій у Чернігові та Прилуках. За домовленістю з концерном «Чексіл» сформовано групу з 22 безробітних, які вісім місяців оволодіватимуть професією помічника майстра ткацького обладнання і будуть працевлаштовані замовником.

Соняшник — туди, олія — сюди

Ринкові колізії

На вітчизняному олійному ринку новозміни. Вперше за кілька останніх років Україна, друга у світі за обсягами експорту соняшникового насіння держава, змушена імпортувати олію. Нове економічне «досягнення» регламентоване указом Президента «Про порядок ввезення в Україну окремих видів олії рослинної у 1998 році». Згідно з ним наш кордон без обкладання ввізним митом перетне 100 тисяч тонн нерафінованої соняшникової олії, 20 тисяч тонн соєвої та 15 тисяч — пальмової.

У кожного перевороту, свідчить історичний досвід, є привід та причина. Приводом до олійних пертурбацій стали цілком благочинні наміри уряду уникнути дефіциту олії на внутрішньому ринку. Торік, мовляв, через негоду насіння соняшнику отримали не густо. Третина зібраного пішла на експорт. Так само потрапило до іноземного споживача і 42% виробленої на потужних переробних підприємствах олії. Ось і бракує її тепер: потерпає покупець та й маргарин робити ні з чого. Причина, стверджують люди обізнані, глибша і полягає у виборах, що наближаються. По-перше, олійна ріка з-за кордону запустить переробні підприємства, які дадуть додаткові надходження до бюджету (чи потрібно нам стільки маргарину — то інша справа). По-друге — підкоригує у бік зростання виробничі показники переробної галузі — це також не зайве.

Споживачеві радість: ціни на олію не зростатимуть. А ось сільгоспвиробник, що приберігав насіння до жнив, сподіваючись обміняти стратегічну сировину на пально-мастильні матеріали з найбільшим зиском і в такий спосіб «прокредитувати» себе, отримав облизня. Фірми, які спеціалізуються на переробці соняшнику, закупівлю насіння призупинили. Тож власники невеликих партій донедавна дефіцитної сировини змушені самотужки шукати ринок збуту.

Галина КВІТКА.

Віддали паї в оренду. З'ясувалося — незаконно

(Початок на 1-й стор.).

Що ж там, у Веселинівському районі, накоїли? Візьмемо для прикладу КСП імені Чапаєва. В останні дні минулого року 289 тамтешніх власників сертифікатів на земельні паї уклали багатосторонній договір із фірмою «Деспро» на тимчасове користування на правах оренди всією площею сільськогосподарських угідь господарства. Аж ніяк не всі оті 289 осіб, серед яких механізатори, тваринники, інші працівники КСП, розібралися, звичайно, в тонкощах земельних законодавчих актів. Та наївно було б думати, що ото вони самі, без «організуючої сили», розшукали фірму, домовилися про угоду, уклали її. Без керівників КСП, вочевидь, також не обійшлося. А от вони мали б знати, що така угода порушує вимоги статті 8 Земельного кодексу України. І шлях неправомірним діям мали б перепинити фахівці райвідділу земельних ресурсів. Не перепинили однак...

Коли б КСП імені Чапаєва було у своїй «реформаторській» діяльності одинаком, то райвідділ земельних ресурсів міг би, звичайно, все списати на його керівників. Однак такі «реформи» стали в районі явищем непоодиноким. У КСП «Зоряний» уже в січні нинішнього року 350 власників сертифікатів уклали багатосторонній договір оренди землі з агрофірмою «Цілина». Права на це не мали не тільки з причин, про які мовилося вище. А ще й тому, що прогледіли отаку «дрібничку»: на час укладання договору «Цілина» навіть статуту свого ніде не зареєструвала. Виходить, вступали в ділові стосунки з фірмою, якої юридично не було. У КСП «Перемога» власники сертифікатів теж поспішили віддати їх в оренду. Тут, правда, такої одностайності у виборі орендаря, як у згаданих вище сільгосппідприємств, не було: 206 селян уклали договір з фірмою «Агросоюз», а ще 20 — з фермером М. Нікуліним. Про встановлення меж земельних паїв взагалі «забули».

Щодо згаданих випадків не скажеш: «Поспішиш — людей насмішиш». Такі незаконні оборудки можуть закінчитися досить сумно. Добре, що їх виявили. А якби цього не сталося? Цілком імовірно, що тоді земельна «реформа» могла б обрости не просто непорозуміннями, а й серйозними конфліктами, судовими розглядами.

Ну, а в Миколаєві вирішили не тільки всіх застерегти на прикладі горе-реформаторів з Веселинового, а й повторно провести в усіх районах навчання керівників, фахівців сільгосппідприємств та сільгоспорганів, аби вкотре розтлумачити, як слід регулювати земельні відносини на селі на законних засадах.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Уже час і селу дружити з наукою

Концерн «Євросервіс» молодий, як і його керівники, у котрих за плечима Український державний морський технічний університет (УД МТУ). Отримавши гарні знання у вузі, вони не порвали з ним назавжди, а й далі використовують величезний науковий потенціал своєї альма-матер.

Разом з ученими УД МТУ за ініціативою президента концерну Володимира Гацури створено кілька програм з виробництва сільгосппродукції у південних і центральних областях країни. Цей досвід співпраці не залишився непоміченим у столиці. Директор Інституту аграрної економіки, доктор економічних наук П. Саблук приїхав у Миколаївську область, щоб побувати в господарствах, де впроваджують програми «Євросервісу» з нової технології обробітку грунту, розробки економіко-правових взаємин між сільськими трудівниками та інвесторами.

Професорові сподобалися наукові пошуки сільгоспфірм концерну. Він запропонував підключити до їх реалізації учених академічного НДІ. Так було розроблено й підписано тристоронній договір про спільну роботу між концерном «Євросервіс», Інститутом аграрної економіки і кафедрами економіки та управління виробництвом УД МТУ. Представники сторін переконані: найближчим часом співпраця дасть добрі плоди.

На знімку: після підписання договору.

Фото Олександра КРЕМКА.

Командою — другі...

Спорт

Художня гімнастика. Збірна України на чемпіонаті Європи в Португалії стала срібним призером, поступившися лише білорускам. «Бронза» — у росіянок. У багатоборстві чемпіонкою стала 15-річна москвичка Аліна Кабаєва. Українські гімнастки помітно виступили в окремих вправах. Абсолютна чемпіонка світу, киянка Олена Вітриченко виграла золоту медаль у вправах з булавами і бронзову — за композицію зі скакалкою.

Олімпійська чемпіонка Катерина Серебрянська із Сімферополя виборола три нагороди: золото — за вправу з обручем, срібну — за композицію зі скакалкою, бронзову — за вправи зі стрічкою.

Свято, але без наших

Теніс. На кортах ЗАТ «Наука-Спорт» у Києві фінішував турнір «KYIV-UMC-OPEN» із серії АТП (призовий фонд 50 тисяч доларів США). У фіналі югослав Ненад Зімонич виграв у словака Яна Кросляка — 6:3, 6:3. У змаганнях пар австрійський дует Томас Бухмайєр/Томас Стренгберг взяв гору над представниками США Джефом Котці і Джимом Томасом — 6:4, 7:6. Супервайзер турніру італієць Вічченцо Боттоне дав найвищу оцінку організаторам, зокрема директорату, який очолював віце-президент ФТУ Сергій Лашкул. Організатори, у свою чергу, вдячні компанії UMC (генеральний директор Мартін Діркс) — генеральному спонсорові турніру.

«Пробіг під каштанами» — радість для всіх

Шості змагання, які набули величезної популярності, пройшли яскраво і захоплююче. На старт вийшли і визнані майстри, і любителі, молодь і пенсіонери. У чоловіків переміг дніпропетровець Максим Янишевський, у жінок — гостя з Москви Любов Кремльова. Генеральним спонсором пробігу виступив «Самсунг Електронікс» (представник в Україні Чі Вон Со). А головним організатором цього потрібного і корисного заходу була Ірина Кузнецова — директор рекламного агентства «Діалла».

Перемога збірної

Футбол. Товариський матч. «Чорноморець» (Одеса) — національна збірна України. 1:3. Зотов, 74, з пенальті — Мусолітін, 26, 35, Кривенцов, 28.

Врожай-98

Ударимо масовістю по бур'янах

Близько 13 тисяч мешканців Великоновоселківського району Донецької області зайняті на просапних роботах. Цього року в районі під соняшник відведено 20 тисяч гектарів, під кукурудзу — 18 тисяч. На жаль, 7,5 тисячі гектарів ріллі після зими виявилися підтопленими. Особливо постраждали 30 фермерських господарств, які мають невеликі площі.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44,
телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235352.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Зам. 0311103.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0